

20.1. TÁBLÁZAT
A ZSIDÓK SZÁMA
A II. ÉS VII. CSENDŐRKERÜLETEK
GETTÓIBAN
ÉS GYÚJTÓTÁBORAIBAN

II. csendőrkerület (Székesfehérvár)		VII. csendőrkerület (Miskolc)	
Dunaszerdahely	2 840	Balassagyarmat	5 820
Érsekújvár	4 843	Eger	2 744
Győr	5 635	Hatvan	3 800
Komárom	5 040	Miskolc	13 500
Léva	2 624	Salgótarján	2 240
Székesfehérvár	2 743	Összesen:	28 104
Összesen:	23 725		

FORRÁS: Ferenczy 1944. június 7-i és 12-i jelentései

Az életkörülmények, valamint a zsidókkal szemben alkalmazott bánásmód bevagionírozás előtt és alatt ezekben a központokban is általában olyan volt, mint másutt az országban.

A II. csendőrkerület

Dunaszerdahely. A helyi gettót a Bacsák és Csillag utcákban és környékükön rendezték be. Lakossága 2840 fő volt, ide értve 72 Komárom megyei kisközség – köztük Patas – zsidóit. Kb. 350 zsidót hoztak be Somorjáról, és szintén 350-et Nagymagyarról. A gettó belső igazgatását saját Zsidó Tanácsa látta el. Élén Wetzler József állt, fő munkatársa Spitzer József tanácsstag volt. A gettóban töltött idő alatt a zsidókat az értékek után való szokásos kutatásoknak vetették alá, melyek Bárki Ernő és Benkő Jenő, két rendőrtiszt irányítása alatt folytak.⁸ A gettó június 8-án ürítették ki, amikor a zsidókat a helyi zsinagógába vitték bevagionírozásuk előtt. A Dunaszerdahelyen tömörített zsidók deportálására június 15-én került sor.⁹

Érsekújvár. A helyi zsidókat a belvárosban létrehozott gettóba költöztették össze, míg Érsekújvár, Galánta és Vágsellye, valamint a környékbeli települések, köztük Csúz, Nagysurány, Szenc, Udvard és Verebély zsidóit a Kurzweil-téglagyárban tartották fogva.¹⁰ Az Érsekújváron beva-